

Enes Yeşil

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk

Aşk,her mesafede aynı özlemi çekmektir.
Araya dağlar girse de,yahut bir nefes kadar yakın olsa da;
Bir çayı demlerken uzaklara bakıp düşünmektir,
Bir çocuk,bir anne gördüğünde hatırlamaktır yarini,aşk.
Uyuyamamak,yazmak,şair olmaktır yerine göre,
Hiçkırığın fon müziğinde hayallerine etmektir iltifat,
Bir sevip bin hülya kurmaktır aşk.
Mecnun gibi çöllere düştüğünü zannederken,
Kuytu köşede sevdiğinin gözlerinde dalıp, yüzmektir.
Ard arda yanan sigaralar simgesidir belki aşkın.
Kaf dağının zirvesine uçmaktır kırık bir kanat ile,
Sitem etmektir değişmez diye düşünmediğin kaderine,
Gördüğünde kıskanmaktır bir çift,
Bir kor ateşini yüreğinin ta içinde hissetmektir,aşk.
Bir nevi delilik,belki de yoldan çıkmışlıktır.
Yağmur sonrası açan gökkuşağıdır kimine,
Kimine her mevsimi kışa çeviren bir duygu.

Enes Yeşil

Bakmayın Öyle

Çatmak zorundayım bazen kaşımı.
Durdurmalıyım sel olup akan gözyaşımı.
Çatmaz isem durmaz sel; kaldıramam başımı.
N'olur bakmayın öyle..!

Boynumda ferman,aşk meydanında asılmaktayım.
Cananı Azrail ile aldatmaktayım.
Yıllanmış aşkıma,bir kibrit çakmaktayım.
N'olur bakmayın öyle..!

Ölüm meleğini edin haberdar.
Sevdim mi ben,ölene kadar...
Bakışlarım ona,bir ay gibi ışıldar.
N'olur bakmayın öyle..!

Enes Yeşil

Belki

Yepyeni sayfalar dikilmişse buraya baştan,
Yosunlaşmışsa gözaltlarım soğuk bir yaştan,
Sığınırsam hakka; beni korkutan bir çift çatık kaştan,
Gelirim belki o zaman!

Dönüşmüş ise yağmur kara,
Bağlıysa hayatım pamuk ipliğinden bir çift zara,
Sevineceksem kaptan gibi; gördüğümde küçük bir kara,
Gelirim belki o zaman!

Görürsem elinde çiçekle bir adam; yaklaşan,
Varsa parlayan bir yüzük senle saklaşan,
Kaderler varsa orada ziftten aklaşan,
Gelirim belki o zaman!

Kıskandıran gözlerin oradaysa halen dizeleri,
Söken varsa bir marangoz çivileri,
Varsa orada sigara satan birileri,
Gelirim belki o zaman!

Enes Yeşil

Beni Hatırlarsın

Vurursa bir gün sana da gece iki saatleri.
Ağlatırsa çocuğu,bir annenin boş vaatleri.
Okşadı mı ruhunu bir şiirin son naatleri.
Beni hatırlarsın.

Gizli bir şey okursun ya ansızın.
Belki gülersin kaderine,birkaç bahtsızın.
Kanıp da gidersen peşinden bir akılsızın.
Beni hatırlarsın.

Kör talihim geçmiş ise senden.
Boğmuşken dünyam beni,neye yarar mahsen?
Gök gürlere de işitirsen bir ses,la tahzen!
Beni hatırlarsın.

Yıkılır da gönlüm,hiç dokunmaz mı kimse?
Kırık bir kalp görsem demem ben,neyse.
Yağmurdan sonra kar yağmış ise,
Beni hatırlarsın.

Enes Yeşil

Bilir misin?

Dünya denen çıkmaz yabana gül bahçesi,vuslata hasret gönlüme değil midir ahşa?
Şu sensiz başıma gelirsen hiç yükselmez mi gönlüm arşa?
Bir damla siyah gelip bozacaksa içindeki bir bardak beyazı,
Hiç kıskanmaz mı içimdeki gri seni,haşa..!

Pervasızdır gönüller,inlemez mi nokta kadar zerrem?
Hakikat ise gecenin bir yarısı aklına gelen,tutmaz mı seni de matem?
Kıldan ince köprüde görür isen beni,
Beni götürendir yolunda ettiğim kasem..!

Sen sigarasını sigarasıyla yakanı mı?
Yıllanmış şarabıyla mazide seyre dalanı mı?
Diri günler varken kendini mevtalara saranı mı?
Darağacında aşk celladına manasızca bakanı mı sorgularsın?

Bilmem ki korkutan seni sensiz gecelerimin suskun ahı mıdır?
Yoksa mürekkebi biten şairin vahı mıdır?
Tanyeri gün batımını kıskanırken seni titreten,
Mecnun misali çaresiz aşığın kara bahtı mıdır?

Hasım bakarken nazım ne arar bu yükte?
Şözlerin kılıç bakışların haçerken içimde kalsa ne olur ukte?
İster sözlerinle öldür,ister bakışlarınla haçerle!
Bilir misin son nefeste nedir mırıldanmak nükte..?

Hiç atabilir misin piyondan önce şahı?
Peki ya bilir misin umudun ne olduğunu?
Mata ramak kala piyonun vezir oluşunu,
O ak yeleli atların şaha koşuşunu bilir misin..?

Ve bilir misin yalnız bir gecede sana eşlik eden yıldızların değerini?
Ve bilir misin kalbine saplanmış bir bıçak varken dahi "Seni Seviyorum" diyebilmeyi?

Enes Yeşil

Bu Geceler

Bir tütsü yükselir kalbimden,
Gece dört buçuęu vururken saat.
Sıcak bir çayın kış buharı gibi yükselir.
Belli ki kaçmak ister benden.
Yüzümü okşayan ay ışığının arasından.
Bazı anlar daralır zaman.
Küser turnalar,akrep ve yelkovanlar.
Geçmez,gitmez zaman.
Bilsen de yüzme,boęulmak istersin kimi gözlerde.
Derinlerinde kaybolmak,içine gömülmek...
Duramaz, kalbine saplanmak istersin!
Kadavramsı bir çay gelir.
Tam düşecekken boncuk boncuk gözlerin.
İnceler durursun paramparça olmuş hayallerini.
Bir de mavi derinliğin afakları vardır.
Saklanır durur sevdiğin.
Ulaşmak istersin ölüm gibi,ansızın.
Yalnız dar bir palto gelir o an.
Bir çölün yağmura olan özlemi gibi kokar.
O vakit yükselir gökyüzünde sigaramın dumanı.
Barış isteyen bir bayrak gibi,bembeyaz!
Nice hayaller saklıdır içinde.
Sarp dağların içine sığdıramazsın.
Uyumak istersin,
Tam da vakitsiz bir zamanda.
Bir kahve getirir mazi.
Kaçar uykun,çağırırsan da gelmez.
Son bir nefes misali konuşursun.
Saatler geceyi vururken,
Kıyamazsın ki geceye.
Dur; vurma,dersin.
Dert ortağın içindir çıkan sesin.
Kısık olsa da,inletir arşı.
Ve uyur gece.
Bırakmak ister belki seni,sevdiğin ile.
Kısıılır sesin,uyuyamazsın.
Titrek elinle kaldırırsın bardağı.
Sulanmışken gözyaşları ile kahven.
Mahsun bir sitemle okşarsın.
Ah! Bu geceler!

Enes Yeşil

Çocuğum Olsun

Çok severmiş babam desin.
Desin ki;ne de hoş demiş,sesin.
Ecelin yarime gelmeyeceği değilse kesin,
Bir çocuğum olsun.

Hatırlatsın bana seni,okşarken kızımın saçını.
Baktım mı gözüne,acep kovar maziden kaçını?
Kon yeterli sen sineme;almaz ise acını,
Bir çocuğum olsun.

Irak ise yollar,dar gelirmiş insana.
Anca varırmışım nisana.
Güzel bir yüzük getireyim de sana,
Bir çocuğum olsun.

Parklar çocuksuz değilmiş güzel.
Süzülürse elin bir çocuğun saçında,ne de özel.
Arayıp da bulamaz ise beni ezel,
Bir çocuğum olsun.

Her ağacın bir meyvesi var ise,
Nice dağları yıkan minyon bir yar ise,
Kışın da meyvesi mahsun bir kar ise,
Bir çocuğum olsun.

Enes Yeşil

Çocuk Parkı

Çöktü birden karanlık sağ yanıma.
Solda bir aydınlık, fark etmedi belki son kez ona baktığıma.
Bakıyor gönlüm gözdekilerle nasıl içe aktığıma.
Susuyor çocuk parkı..!

Yaban ellere yolcu ediyorum belki onu.
İçimdeki sevginin ne başı var ne de sonu.
Yok derinlerdeki acının eşi, benzeri ve tonu.
Susuyor çocuk parkı..!

Aydınlığı yırtarak konuyor elime bir kuş.
Nasıl dayanır ki elifi bir duruş.
Vurulmuş kaderime sarp ve yokuş.
Susuyor çocuk parkı..!

Enes Yeşil

Çok Sevdim

Bir tek kibritim ok,paketim olmuş yay.
Kaç darbeyle pelçinlenmişim kadere,say.
Bak! Örnek al,güneş tutmuş elinden; olmuş ay.
Ben seni çok sevdim.

Tek nefes ile biter sandılar.
Bir hücre misali gün mü saydılar?
Nice hayallerim,hep yıldızlar ile kaydılar.
Ben seni çok sevdim.

Ödül mü kondu şu sensiz başıma?
Kadehler çarpışıyor,durmayan gözyaşıma.
Acın var,mazinin ikramı aşım.
Ben seni çok sevdim.

Künyesiz asker oldum sensizken.
Yıkılır hayaller,kader ip gibi ensizken.
Merhameti olmaz aklımın,kalbim bu kadar densizken.
Ben seni çok sevdim.

Titretti adımlarım nice şahı.
Sol omuzundaki yazdı sayısız ahı.
Diril de gör! Arşı titreten şu vahı!
Ben seni çok sevdim.

Enes Yeşil

Dost

Deđiřti be zaman evlat!
Güvenilir dost bulmaya kalkma sakın.
Daralır zaman belki yerine göre.
Lakin,bulamadım diye yakın!

Bakma dostuna vefalı bir şekilde.
Vefalı hep cefayı çekti.
Kızma kendine yalnızım diye.
Evlat,büyük adamlar hep yekti!

Düşün! Yazma sevdiğini bir sayfaya.
Dünden razılar,hemen sildiler.
Çalma insanın,çal adamın kapısını.
Güvenme insana,hepsi çekip gittiler!

Etini yersin başının!
Gördün mü dost bildiğinin imasını.
Hele bi' hançer ye de sırtından,
Hiç unutamazsın o şer simasını!

Kanarsa bırak durmasın,aksın!
Unut ki onu,boğulsun kuytu bir yerle.
Sakla ahını,mağşerde alırsın.
Durmasın,düşüversin kederin bir boncuk terle!

Verme vefasıza sakın;sevgi,aşk,para ve hayat!
Gece çöktü mü belki yalnız kalırsın.
Dön özüne sev bi' kendini.
Belki kendine semadan bir tutam huzur alırsın!

Dedik ya evlat! Seveceksen ya fani sev,
Bozulmasın huzurun,sevgin ve aşkın.
Ya da adam gibi bi' dost sev,
Vurmasın seni arkandan,çıkmasın taşkın!

Enes Yeşil

Duman

Nöbet tutuyor aramızda sıradağlar.
Yetişir mi acep sana,gözümdeki yaşlar?
Bir hıçkırık ile taşar,kırılır çatık kaşlar.
Aklım bir garip duman...

Uzamış çoktan,kısa denen yol.
Sisli yollarım,şimdi hepsi birer rol.
Bir ses işitirim kırılmışken dizlerim,kalk ve ol..!
Aklım bir garip duman...

Kalmadı takat,söndü sigaralar,soğudu çaylar.
Geçti nice sensiz dolunaylar.
Kaçırdım..! Senden önce koştu,ölüme giden tramvaylar.
Aklım bir garip duman...

Vardı sanki buralarda bir bebek gülüşü.
Eğer varsa,canlanır gözümde huzur kokan ötüşü.
İsterim,lakin almıştır belki ölüme giden son dönüşü.
Ah..! Aklım bir garip duman...

Enes Yeşil

Dünya

Hey gidi dünya!

Ruhlar aleminde fatiha bekleyen bir günahkar kadar çaresizim.
Yahut bir bayram sabahı şeker toplayan çocuk gibi masum.
Ölmeyi bekleyen suçsuz bir mahkum gibi belirsizim.
Ah! Açıkta dalgalanan bayrak kadar masum..!

Dertli, secde bekleyen başlar gibi doluyum.
Yahut yalnız başına şaha yürüyen şah gibi cesur..!
Gözden gelen yaşlar gibi bir cevapsız soruyum.
Ah! İlk bakışta dökülen sözler kadar mensur..!

Enes Yeşil

Elin Oldun

Çektim ben,günlerin solmuş cefasını.
Geldin de ne oldu? Başkası sürdürü sefasını.
Dolar gözlerim,görünce bir gülün vefasını.
Sen gittin elin oldun.

Başladı kırışiklıklar,tam da kaşımın bittiği yerededir.
Belki bu seni gördüğüm son perdedir.
Desem de hayatım kaldı,nerdedir?
Sen gittin elin oldun.

Dediler bize,bir kapı bir penceredir hayat.
Sevdim de ben,oldu ağırdan bir itiyat.
Kelebek kadar ömrüm etse de sana feryat.
Sen gittin elin oldun.

Madem gelmezsin parçalasın benliğim beni,aşsın.
Kopsun da çılgın deryalar gibi,bir yıldıza taşsın.
Fısıldasam da,yoklukta süzülen bir garip yaşsın.
Sen gittin elin oldun.

Az dur da,geriye bir bak.
Kırdın da kalbimi,kızmaz mı sana hiç hak?
Yalvarsam da yıllardır,yüzün yüzüme irak.
Sen gittin elin oldun.

Enes Yeşil

Geceler

Ölürüm ben senin gözüne,kaşına.
Gündüz tanır mı beni hiç Allah aşkına?
Mecnun duydu,döndü şaşkına.
İyi tanır beni geceler.

Gönül nedir ki? Bir söz ile kırıldı.
Bir sevda uğruna nice dağ gibi adamlar yıkıldı.
Gördü maziyi,kalemim bile sıkıldı.
İyi tanır beni geceler.

Kararsın da hava gör,nasıl kaçırıyor hayallerimi yıldızlar?
Çatlarken ta beynimin içi,neye yarar andızlar?
Böyleyken kader,süslemez bahtımı yaldızlar.
İyi tanır beni geceler.

Enes Yeşil

Gel

Boyayan saçımı aklara bir mahsun fani,
Kabirde tenimi morartan bir dolgun zebani,
Naz yapan bir gülün dikenini olsan da,
Yine de gel..!

Gelsem istemeye seni masun bir afaktan.
Köz olup da yırtsan yüreğimi boncuk boncuk ufaktan.
Ecelim olup belirsen de ansızın uzaktan.
Yine de gel..!

Paslı kılıcım...Beni öldürmeyi bekleyen,
Bir celladım...Bir sözcük son beni heceleleyen,
Arşivci yakmayı arzularken beni derleyen olsan da,
Yine de gel..!

Bahşeden bana kalan ömrümü soğuk bir hekim,
Yüreğimi parçalayan bin bir sezim,
Yaşlandırın gözümü olsan da mezalim,
Yine de gel..!

İster fırtına ol da gel,
İster küçük bir esinti.
Gel dedik ya işte! Mevlana'nın dediği gibi gel:
Gel,ne olursan ol yine de gel..!

Enes Yeşil

Götür Beni

Güzel bir rüyadayım,ansızın uyandım.
Naif bakışına,bir sana yandım.
Bir çocuk misali,mahsun bir gülüşe kandım.
Gel götür beni.

Özledim,senin o peltek bakışını.
Değişmem hayatıma,senin bir tek gözyaşını.
Düşündüm de,sol elime bir yüzük takışını.
Gel götür beni.

Sarı saçlarında doymadı elim.
Dayanır mı yokluğuna bir akliselim.
Aç da kaderimi bir,beraber görelim.
Gel götür beni.

Enes Yeşil

İmtihan

İmtihan siyah bir gözde bebeğini mi aramaktır?
Yoksa ardından toprağa koşan bir cana bakmak mı?
İmtihan buralardan Azrail ile mi kaçmaktır?
Yoksa kırık bir kalbi yeniden yapmak mı?

Ne imtihan bir bebeđin kelimelerini anlamaktır.
Ne de özlenen bir maziye bakmak.
İmtihan;
Sevmeyene sevgiyi anlatmaktır..!

Enes Yeşil

Kıyamam

Ah! Benim nazlı yarım.
Sevmeye doyamam seni ben;
Bakmaya kıyamam.
Zehir olsan çekerim seni içime,lakin
Koklamaya kıyamam..!

Görmeye doyamam seni ben,
Okşamaya kıyamam.
Ateş olsan dokunurum sana,lakin
Öpmeye kıyamam..!

Bilirim asırlık kitapsın.
Okusam doyamam sana ben,
Seni hecelemeye kıyamam.
Tozlu rafların kitabı olsan okurum,amma
Kapağını kaldırmaya kıyamam..!

Enes Yeşil

Kim bilir?

Bir şafak vakti,
Açacaksın o yarı baygın gözlerini.
Bakacaksın bahar gibi bir günde,yükselen kuş seslerine.
Kim bilir elindeki çayı yudumlarken kimleri düşleyeceksin?
Ben zamana bakıp nasıl geçeceğini düşünürken.
Sen kim bilir ne çabuk da geçiyor diye söyleneceksin.
O altın saçlarında hangi eller dans edecek?
Buz teninde kayarken hangi günahlarını düşürecek?
Kim bilir kimler gözlerinde boğulurken halen "Seviyorum" diyecek?
Kışın ayaz vururken tüm bedenlere,
Nice ırmaklar kaskatı kesilirken bir vakit,
Soğuktan donarken insanlar,
Kim bilir kimler gözlerine bakıp da içini ısıtacak kadar ağlayacak?
Karanlık geceyi ay gibi okşarcasına,
Masum bir bebek gibi annesine koşarcasına,
Taş olup da bir denize atılırcasına,
Kim bilir kendini kimlerin kollarına atacaksın?
Kim bilir kimlerin sinesi kokunla dolacak?
Ve kim bilir o kokuyla kimler kimleri kışkandıracak..?

Enes Yeşil

Makyajsız Güzelim

Tanıtır mı güneş hiç kendini farklı?
Şu karanlık olmasa,ver mi ay kendini edalı?
Bir fındıktır geldi baklavaya,kalmadı şanı..!
Ben seni makyajsız sevdim.

Doldurur sayfaları bir bir kalemler.
Ak gibi safken güzel alemler.
Nasıl da mahsun,sonda ise yüklemler.
Ben seni makyajsız sevdim.

Kırmadı mı bir dalı fırtına,tanımam.
Bir boyada mı ki dedikleri yaşam?
Boş ver yaşamı,gndzsn sen; olma akşam..!
Ben seni makyajsız sevdim.

Enes Yeşil

Međer

Biçare beklerken ebr-i baharı,
Şitap ile gelen baran imiş.
Fani sever isen cananı,
Erbab-ı aşkın bir hande imiş.

Şam-ı vakit, ağrazlar hep gamzeli.
Katilimin gözü kasvetle döşeli.
Aheste aheste afaklardan hayallerim düşeli,
Međer yare ulaşmak ne zor imiş.

Bakışların ruhumun içinde bir hezel.
Ömrümdür benim, hatemli gazel.
Kalemimden naif sandığım güzel,
Međer şaşmir gibi keskin imiş.

Enes Yeşil

Mersin

Bir hayalim vardı,aldın benden onu.
Sordun mu hiç kendine,ne olur bu aşkın sonu?
Yok içimdeki hasretin eşi,benzeri ve tonu.
Ne de çok değişmişsin be Mersin!

Boğmazdı demiştin hani denizin bizi.
Karlı bir yolda yürüdün de,biz mi görmedik izi?
Yok bu şehrin benzeri,ikizi.
Ne de çok değişmişsin be Mersin!

Bir yarım vardı,aldın onu benden.
Hangi kuytuya sakladın,söyle artık sahiden.
Acep niye hasım oldun bir yalnız şimdiden?
Ne de çok değişmişsin be Mersin!

Geldim gurbetten öpmeye elini.
Sakladın da maşuğu,kırdın ta ortadan kalbimin belini.
Kaçırdın nereye bilmem,mazlumun bir boncuk terini.
Ne de çok değişmişsin be Mersin!

Unutmuşundur belki,sor beni ıslak sokaklarına.
Kaldır da başını bak bir afaklarına.
Artık etme sitem,bir niyazın uyaklarına.
Ne de çok değişmişsin be Mersin!

Sevmiştim ya ben bir sarı gelin.
Sanki kattın da içine götürdün bir selin.
Gurbetteyim ben,gel de yetişsin elin.
Ne de çok değişmişsin be Mersin!

Enes Yeşil

Ne olur?

Sen sendeyken kabarcaksın.
Bir uğultu iken çılgın deryalar gibi taşacaksın.
Hayat bu er geç sen de ağlayacaksın.
Döksek beraber birkaç gözyaşı ne olur?

Ruh bedende iken de kaçır bazen şuur.
Hasrette iken sanma ki iki elin kavuşur.
Maşuksuz da elbet çorbamın altı tutuşur.
Lakin beraber tutuştursak ne olur?

Sensiz gönlüm kalıp buzlar gibi erir ikişer ikişer.
Gündüz de yıldız kayar ve düşer.
Sanma hesabın yok olur günü mahşer.
Bir hesabı beraber versek ne olur?

Bir uzaklıktır sevmek.Uzaklık uzadıkça uzar..!
Ufuk,ufuk ki uzun bakışlarımdan titrer ve korkar..!
Sanma ki güneşten sonra aydınlık kaderine şaşar..!
Bir vakit güneş bir vakit ay olsan ne olur?

Gözü insanın mutluyken de dolarmış.
Gözü yaşlı,mazlum da zalimin ardından bakarmış.
Sarp yamaçlara mahsun kelebekler de konarmış.
Olsan bir buse,konsan yanağıma ne olur..?

Enes Yeşil

Neredesin?

Boy boy yükseliyor fidanlar zaman eşliğinde.
Feryadımın kokusunu alıyorum yalnızlığın eşliğinde.
Gölgeni görüyorum sallanırken beşliğinde.
Ama sen yoksun,neredesin?

Yalnız gecelerimi yalnız ayla paylaştığımı biliyorum.
Şakin lodosun eşliğinde sigaramı rüzgarıyla paylaşıyorum.
Ölümü görüyorum,tek nokta görüyorum ufukta ona yaklaşıyorum.
Ama sen yoksun,neredesin?

Biçtiler bana taşıyamayacağım kadar ağır,kederden kaftan.
Aldı gitti gemisini huzur dolu limandan kaptan.
Doldu yüreğim artık hasretten,yastan...!
Ama sen yoksun,neredesin?

Özleminden yanan gözlerim sel oldu; doldu,taştı..!
Beni benden alan bir çift çatık kaştı.
Benliğim beni çoktan çiğneyip aştı..!
Ama sen yoksun,neredesin?

Ecel kokusu,mecnunun çölü ve sükut...
Gel de bari,şu gönlümü son nefesinde uyut..!
Ak kefenim dikilmiş çoktan; hazırlanmış tabut..!
Ben gidiyorum sen yoksun,neredesin..?

Enes Yeşil

Olsaydım

Sevdim seni sevmez olaydım.
Gördüm görmez olaydım.
Uykudur bir asil aşk.
Uyandır artık Yarab..! Uyudum uyumaz olaydım..!

Çıktım sarp yamaçlara dik idi.
Tuttum nazlı bir gülü dikenini var idi.
Daldım serin bakışına derin idi.
Daldım dalmaz olaydım..!

Enes Yeşil

Özledim

Bir gülümseme var,görse kelebek ömrü uzar.
Görse aslan seni,gider kaderine pusar.
Nice şimşekler hissetse sesini,susar.
Ben gülüşünü özledim.

Öldürür kendini yunus,bir gemi onu geçtimi.
Batmaz güneş,ay yalnızlığı seçtimi.
Ayaksız kalbim,koşarken üşengeç mi?
Ben sesini özledim.

Yansın da ard arda sigaralar.
Vurulsun ayaklarıma hasretten prangalar.
Götürüp de boşun hayallerimi,hırçın dalgalar.
Ben kokunu özledim.

Bir "Of" çek,açılsın kulakları nice karın.
Öp de düşsün bir bir taneleri narın.
Düşer ölürüm belki yarın.
Ben bakışlarını özledim.

Yol bulup akar sana,duysa varlığını ırmaklar.
Geç yeter ki sen,düşer asma yapraklar.
Yokluğunda bir kediyim,küser bana yumaklar.
Ben seni özledim.

Enes Yeşil

Pamuk Şekerim

Hep mi aradım bakıp seni,dağların arasına?
Verseydi yaylalar,değişmez idim kralın parasına.
Bir "Of" çekip de şiir yazdık,dumanın karasına.
Benim sarı papatyam.

Bir nükte dokudum,seni tanıdığım güne.
Bakıp da örnek aldık,hülyasını saran lagüne.
Tarihi değişir mi Mecnun'ların hiç dünden bugüne?
Benim mis kokulum.

Asılmış duvarıma acı dolu bir resim.
Maşuğuna yanar, aşıktan bir kesim.
Duydukça titrer,kısılır sesim.
Benim gizli bahçem.

Koşar durmadan mutluluğa, çocuk bile.
Sevdim mi ben, az basmam şu zile.
Bir kervandayım, bir sen bir de ecel ile.
Benim pamuk şekerim.

Enes Yeşil

Son Bakış

Neden ki siluetten duman katman katman?
Islanmışken gözyaşıyla,uğraşmayın boşuna kalkmaz duman.
Değil ben,siz olursunuz pişman.
O son bakış gibi..!

Aradım seni ıssız ve karlı yollarda,
Ateş adımlarımla buz gibi sokaklarda,
Belki bulurum diye ölüm kokulu duraklarda,
O son bakış gibi..!

Bir çift sözüm var altın kaplı ellerine,
Bakmaya kıyamadığım gözlerine,
Melekleri imrendiren çiçek gülüşlerine,
O son bakış gibi..!

Enes Yeşil

Yavca Yolu

Dizilmiş sıra sıra ak şapkalar,dağların başına.
Süzülür turnalar; koşar yarime,arkadaşına.
Belki değişir cananı bir gözyaşına.
Ne darsın Yavca Yolu.

Dağın başında bir ev,içinde sarı ışık...
Niceleri kör olur,uğruna aşık.
Sorma! Aysan gönlümden de karışık.
Beni ona götür Yavca Yolu.

Kırılır belki ruhum,inceden inceden.
İrkilirim son nefesteki birkaç heceden.
Ağlayıp da gelemediğim bir geceden,
Beni hoş gör Yavca Yolu.

Durdurmaz ki seveni,ecelden ikaz.
Sevdim mi ben,kırılır belki çelikten tırkaz.
Yarım kokan gönlüm,şimdi bir enkaz.
Ne uzunsun Yavca Yolu.

Enes Yeşil

Yürüyen Gölgeler

İmtihan hep kolay denen zordan.
Savurmuş şuur seni şu uğur denen yoldan.
Maşerde belki verilir kitabım elime soldan.
Önümde birkaç yürüyen gölge...

Kaldırılmaz ağırdır çünkü başım.
Buz tutmuş sıcak bir günde soğuk na'sım..!
Affet Yarab..! Dinmez alevli çatık kaşım.
Önümde yürüyen birkaç gölge...

Sayıyor ya beni birbirinden değerli başlar,
Çalsa artık ne olur ki bedenimi nebbaşlar..?
Acep nedir bilmem dinmiyor halen gözden yaşlar.
Önümde yürüyen birkaç gölge...

Yürek mi dayanır kapatmaya "Seviyorum" diyen ağızımı?
Kim çeker ki dünden kalma gönlümün nazını?
Ufuktaki gölgelere verdim son yazımı.
Gelip götürsünler beni yürüyen gölgeler..!

Enes Yeşil